

PRIPRAVLJANJE POTI ZA JEZUSA

Evangelij po Luku 3,1–6

¹ V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Herod četrtini oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrtini oblastnik Itureje in Trahonítide ter Lizanija četrtini oblastnik Abilene ² in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, se je v puščavi zgodila Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. ³ Prehodil je vso jordansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, ⁴ kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaija:

»Glas vpijočega v puščavi:

Pripravite Gospodovo pot,
zravnajte njegove steze!

⁵ Vsaka dolina naj se napolni
in vsaka gora in hrib naj se zniža.

Kar je krivo, naj bo ravno
in razkopana pota naj bodo gladka.

⁶ In vse meso bo videlo Božje odrešenje.«

Ostala berila: Baruh 5,1–9; Psalm 126; Pismo Filipljanom 1,4–6.8–11.

LECTIO:

Luka želi natančno določiti časovno obdobje, o katerem govori. Janeza Krstnika, ki zdaj na kratko stopi v središče dogajanja, trdno postavi v zgodovinsko resničnost. Janezova zgodba se je začela odvijati v 1. in 2. poglavju Lukovega evangelija.

Vsak Jud je vedel za rimskega cesarja Tiberija, ker je bila Palestina pod rimsko vladavino. In Poncij Pilat, rimski upravitelj, je bil dobro znan. Verjetno so poznali tudi različne herodovske vladarje oziroma kralje. Imeni vélikih duhovnikov, Hana in Kajfa, sta bili prav tako znani vsem.

Prav tukaj, v razgretih političnih razmerah rimske okupacije, je Janez začel svoje delovanje v dolini reke Jordan, h kateremu ga je poklical Bog. Pridigal je o spreobrnjenju in o krstu. Tisti, ki so sprejeli njegovo sporočilo, in bilo jih je mnogo, so se spreobrnilo od svojih grehov in bili javno krščeni v reki Jordan.

Luka poveže Janezovo delovanje z Izaijevo prerokbo o glasu »vpijočega v puščavi«. V Izaijevi knjigi se ta glas nanaša na vrnitev izgnanih Judov iz Babilona v svojo domovino. Janezovo delovanje pa kaže na Jezusa in mu pripravlja pot.

Za Luka ima ta preroška povezava dvojni pomen. Janez ne oznanja samo poti domov za »izgnance«. Njegov glas »vpijočega v puščavi« je tudi priložnost za človeštvo, da pripravi svoje grešno, zakrknjeno in pusto srce na Jezusovo delovanje. Kako? Z »ravnanjem stez« in spreobrnjenjem od svojih grehov.

MEDITATIO:

Predstavljal si, da bi bil prisiljen živeti v drugi deželi kot suženj. Kakšni bi bili tvoji občutki? Za kaj bi najbolj molil?

Zakaj meniš, da je bilo Luku tako pomembno povezati Janezovo delovanje z zgodovinskimi osebami in dogodki?

Janezovo delovanje naj bi ljudem pripravilo pot za srečanje z Jezusom. Kako lahko mi danes pripravljamo pot za srečanje z Jezusom? Kakšne ovire imajo ljudje in kako lahko pomagamo?

ORATIO:

Psalm 126 je zahvalni psalm za preteklo osvoboditev in prošnja za pomoč. Zahvali se Bogu za odpuščanje grehov in slavi ga za vsakokrat, ko te je rešil.

Moli za tiste, ki zdaj še posebej potrebujejo pomoč. Če so to zate težki časi, morda lahko prosiš tudi druge, da molijo zate.

Pridruži se Izaiju v molitvi, da bi »vse človeštvo videlo Božje odrešenje«. Moli zlasti za ljudi, ki jih poznaš.

CONTEMPLATIO:

Berilo iz Pisma Filipljanom je bogat vir radostnega upanja. Sprejmi te obljube in jih vzemi za svoje. V naslednjem tednu razmišljaj o dnevu Kristusovega prihoda in našem upanju, da se bomo srečali z Jezusom, ko bo njegovo delo v nas dokončano. Prosi Boga, naj oblikuje tvoje življenje njemu v slavo.